

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

699. Si eadem dic, quâ facta fuit resignatio, seu præstitus, consensus in Cancellaria vel Camera, facta est quoque revocatio, an revocatio mandati censeatur precedere resignationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

gationem denunciet in Cancellaria & Camera Apostolica: vel ut principalis existens in partibus eorum Notario & testibus revocet Titium Procuratorem suum, & eadem Scripturam per Notarium confecta Cajum in Urbe existentem creet Procuratorem ad hoc, ut Titio revocationem à se factam denunciet, qui Cajus dein accepto hoc mandato vel Titio, vel in Camera & Cancellaria revocationem denunciet per seipsum, vel per Cursorem ad hoc conductum. Quod si ipse Principalis quoque praesens est in Urbe, posse illum idem observare, faciendo per Cursorem intimationem procuratori revocando, & Notariis Camerae & Cancellariae.

11. Respondeo septimò: Literæ, in quibus Principalis Procuratori suo à se constituto mandat, ut nihil agat in hoc negotio resignationis, priusquam de iure ab eo admoneatur, acceptæ ab eodem Procuratore sufficiunt loco intimationis, ita ut si iis non obstantibus resignet, seu consensum suum præstet, invalida sit resignatio; eò quòd per illa verba posita in dictis literis, licet non sit revocata voluntas Principalis, cesset tamen usque ad novas literas. Azor loc. cit. Paris. l. 9. q. 28. n. 1. qui etiam id ipsum ampliatur, ut procedat, etiam si illæ literæ pervenissent prius ad manus Procuratoris, postquam consensum parvum præstitisset per porrectionem supplicæ, & hac signata à Papa, & data.

12. Respondeo octavò: Sufficere quoque revocationem intimari Resignatario, tenet Tond. qq. benef. p. 1. c. 26. n. 14. Item tenet Selv. de benef. p. 3. p. 16. n. 6. Rebuff. in pr. tit. de revocat. Procurat. & alii apud Paris. l. 9. q. 27. n. 2. eò quòd, ut Paris. n. 3. in permutatione sufficiat intimationem fieri ei, cum quo facienda permutatio, seu notam esse revocationem alteri compermutanti; ad quod tamen respondet Paris. ibid. esse disparitatem, eò quòd in permutatione is, cum quo facienda permutatio, gerit vicem partis, Resignatarius autem, seu habens spem in resignatione futura, sit ut extraneus. Item, ut Paris. ibid. nu. 4. quod si post intimationem factam Resignatario sequatur cessio in favorem ejus, is videatur esse in dolo tacendo revocationem; in beneficiis autem abesse debeat omnis dolus. c. cum dicitur. de elect. c. dudum de præb. ad quod tamen etiam respondet Paris. na. 5. negando, Resignatarium illum esse in dolo, cum tacens verum non peccet, nisi quando est productus ut testis. Negat contra Felin. in c. ex parte Decani. n. 15. apud Paris. n. 1. eò quòd sit. Clem. unic. de renunc. loquens de revocatione Procuratoris ad resignandum requirit intimationem faciendam Procuratori vel Superiori; dum autem soli Resignatario innotescit revocatio, neutri illorum innotescat. Sub distinctione resolvit Rota in Salmantin. Abbatie 20. Jun. 1539. apud Paris. loc. cit. n. 6. nimirum non sufficere, si resignatio in favorem sit simplex, seu sine alia conditione, v.g. reservatione pensionis, fructuum, regressus; secus, si resignatio facienda in favorem est cum reservatione fructuum, pensionis, &c. eò quòd in illa resignatione simplici non consideretur persona resignatarii; secus in ea, quæ sit cum tali reservatione, utpote quæ vires habere nequit sine facto Resignatarii, ac proinde sufficiat ei intimari. A quâ distinctione, quia patitur plures difficultates, recessisse dein Rotam, & firmasse in contrarium, nempe sufficere intimationem revocationis factam

P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

resignatario, sive resignatio facienda simpliciter in favorem illius, sive facienda unà cum reservatione fructuum, pensionis, &c. tradit Paris. n. 10. relatis pluribus Rotæ decisionibus. Ac proinde huic sententiæ affirmanti simpliciter id sufficere, adhæret expressè Paris. cit. n. 10. in fine dicens, hanc esse communem omnium DD. à qua non recedendum in judicando, & consulendo. & nu. 15. dicens, hunc proinde esse tertium modum revocandi Procuratorem constitutum ad resignandum coram Papa. Rationem etiam dat nu. 11. quòd, cum tam in resignatione facta simpliciter in favorem, quàm in facta in favorem cum dicta reservatione, similive conditione beneficium resignatum debeat conferri illi, in cujus favorem facta, & aliàs sit nulla, persona resignatarii sit considerabilis, & reputetur pars: & sicuti Superior non potest beneficia permutata conferre, nisi compermutantibus; ita Papa non consuevit alteri conferre beneficium resignatum, quàm ei, in cujus favorem resignatum est; ac consequenter, si propterea compermutans pars est, adeoque sufficit ei fieri intimationem revocationis, sufficit quoque ob rationis paritatem dictam intimationem fieri Resignatario, seu ei, in cujus favorem sine ulla reservatione pensionis, aut fructuum beneficium erat resignandum.

13. Respondeo denique: Si instrumentum procuratorium nondum receptum est à Procuratore, sufficit denunciare Notario, qui est rogatus de illo, quòd principalis prænuit, & ideo non expediat. Paris. cit. q. 27. n. 20. citans Rebuff. in pr. tit. de revocat. Procurat. n. 9. ubi etiam dicit, quòd, si post factam dictam notificationem Notarius conficiat instrumentum, & tradat parti, tanquam falsarius puniri debeat. Referuntque hoc ipsum tam ad revocationem resignationis faciendam coram Papa, quàm faciendam coram Ordinario.

Questio 699. Si eadem die, quâ facta fuit resignatio, seu præstitus consensus in Cancellaria vel Camera, facta est quoque revocatio, an revocatio mandati censetur præcedere resignationem?

Respondeo negativè; quia asserenti revocationem incumbit onus eam probandi, & asserens revocationem in hoc casu fundat se super tempore, quod probare debet. Adde, quòd præsumatur pro validitate actus, ac denique facta revocatione non solent expediri Bullæ, seu extensio consensus non admittitur. Ita Paris. l. 9. q. 31. n. 32. in fine, sic resolutum dicens à Rota 10. Octob. 1526.

Questio 700. An, & qualiter revocans Procuratorem constitutum ad resignandum vel permutandum, teneatur Procuratori ad damna & interesse illius, nisi & omnium, quorum intererat mandatum non esse revocatum?

Respondeo primò: In casibus, in quibus permissa revocatio Procuratoris ad resignandum constituti, si facta sint expensæ pro executione mandati, debet revocans illas resarcire, & damna restituere non solum ipsi Procuratori, sed etiam parti, si illius interfit. Tond. qq. benef. p. 1. c. 26. à n. 27. citans Rebuff. in concord. tit. de sublat. Clem. literar. v. resignatio. 4. Limit. & Bald. in l. si mandasset.

Ff 4

mandasset.